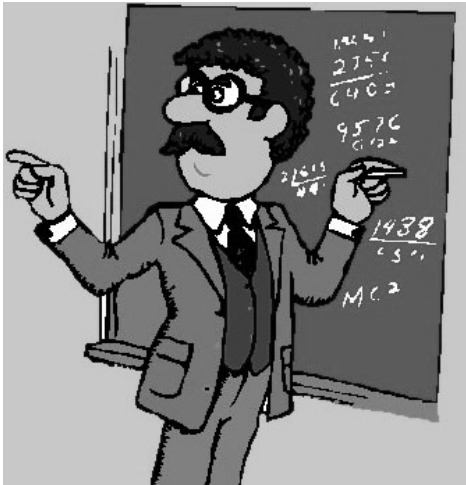

Meester Floris ?!

Floris van Assendelft

Al sinds een aantal jaren ben ik actief als docent, in een aantal opzichten. Dit begon allemaal als volgt:

Na het halen van mijn Havodiploma, alweer lang geleden, ben ik in Zwolle de opleiding tot leraar wiskunde gaan volgen. Helaas bleek dit niet zo'n succes, want na één jaar ploeteren (maar niet in de studieboeken), moest ik afhaken. Wel heb ik dat jaar leuke ervaringen op gedaan, onder andere met een stage op een middelbare school. Deze stage heeft een anekdote opgeleverd die mij deed inspireren tot het schrijven van dit stukje.

U kent ze wel, die lieve kleine brugklassers met grote tassen die op hun school druk op zoek zijn naar het juiste lokaal. Tijdens mijn stage gaf ik wiskundelessen aan zo'n klas. In deze klas zat een jongetje, Erik-Jan, die nog moest wennen aan de nieuwe school. Hij vond het vooral lastig, dat de leraren opeens 'meneer' waren en niet meer 'meester'. Dankzij deze jongen werd ik tijdens mijn stage door iedereen 'Meester Floris' genoemd. Geen meneer,

maar als 17-jarige vond ik dat niet zo'n probleem.

De afgelopen jaren ben ik actief als schaaktrainer. Hierbij geef ik onder andere privétraining, groepstraining, begeleiding tijdens toernooien, simultaan partijen en presentaties. Hier word ik natuurlijk geen meester genoemd.

Het begrip 'meester', kwam echter wel weer in mijn leven. Het begon allemaal zo:

Oktober 2008

Samen met mijn clubgenoten en vrienden Evert, Paul, Tim en Gerrit-Jan hebben wij het Essent toernooi gespeeld in de herfstvakantie. We logeerden in een knus huisje zo'n 8 km van de speelzaal vandaan. Ik had geen grote verwachtingen. Mijn doel was om boven mijn rating te scoren en zodoende wat ratingpuntjes bij elkaar te sprokkelen. De avond voor de eerste ronde (gewoon thuis nog) had ik nog even van de deelnemerslijst uitgevogeld dat ik waarschijnlijk tegen een GM moest, met een rating van 2500+. Omdat ik niet precies wist tegen wie ik moest en omdat ik niet wist welke kleur ik had, zou voorbereiden geen zin hebben. Ik was van plan gewoon lekker te spelen en maar te kijken wat het zou worden.

Dat ik tijdens deze partij (met zwart nota bene) van de sterkste speler waar ik tot nu toe ooit van won, zou winnen had ik vooraf niet durven denken:

Ulubin, Mikhail (2521) - Van Assendelft, Floris (2253)

Hoogeveen open te Hoogeveen, Nederland (ronde 1), 17.10.2008

1.d4 Pf6 2.c4 c5 3.d5 b5 Nu ontstaat het Wolgaf of Benko-gambiet. Een opening die

ik al lang met lichte tegenzin, maar toch best wel succesvol speel **4.cxb5 a6 5.b6** Wit weigert (GM John van der Wiel noemde dit 'onbeleefd') het gambiet, maar het is een idee van kanon Alexei Shirov, en het is heel populair. Hierdoor echter, ken ik het ook behoorlijk goed! **5...d6 6.Pc3 Pbd7 7.e4 g6 8.Pf3 Lg7 9.a4 a5 10.Lb5 0-0 11.0-0 Dxb6 12.h3 La6 13.Pd2?** Herman Grooten overspeelde mij ooit volkomen met de subtiele zet 13.De2 met als idee de manoeuvre Pd2-c4 uit te stellen. Ik reageerde toen met de manoeuvre Pf6-e8-c7 (net als deze partij), maar hierop speelde Grooten zijn paard niet van f3 naar c4, maar via h2 naar g4! Het ontbreken van mijn paard op f6, bleek al vervelend voor zwart vanwege de witte koningsaanval die vervolgens kwam met f4-f5 **13...Lxb5 14.axb5** Op Pxb5 speel ik Dd8, gevolgd door de manoeuvre Pf6-e8-c7 en op Pc4 kan ik Pb6 spelen. Het zwarte plan in deze opening is het ruilen van de paarden, omdat de witte paarden de witte zwakte (de b-lijn) kunnen dekken vanaf c4 of b5. **14...Dc7 15.Pc4 Pb6 16.Pa3** Wit wil de paarden dus niet ruilen! Pxa5 kan niet vanwege ...Pxd5! Merk op dat als mijn Dame op d8 (in plaats van c7) zou staan, wit in dat geval Pc6 zou hebben gevolgd door exd5 met stukwinst! Het Paard staat echter niet goed op a3. Als wit dit paard kan omspelen via c2 naar e3 gaat het weer. Daarom moet zwart snel het centrum zien open te maken. **16...Tfe8 17.Lf4 e6 18.Df3 De7!** Ik vind het niet erg als wit op e6 slaat, want ik sla terug met de Dame (of toren op de vorige zet) en ik heb lekkere druk tegen de witte pion op e4. Daarom heb ik voorlopig geen haast om zelf op d5 te pakken. Met De7 probeer ik de e-lijn vast in handen te krijgen, want die gaat sowieso open! **19.Lg5 h6 20.Lh4 g5 21.Lg3 Pfd7 22.Tad1 exd5 23.exd5 Pe5 24.Df5 Pbc4 25.Dc2 f5!?** Als wit de tijd krijgt om met Tfe1 en f3/f4 op te bouwen staat wit prima. Ik dreig nu f4 en de witte

loper komt buiten spel op h2 te staan. **26.Lxe5?** Na Dxf5 en Pxb2 staat het ongeveer gelijk. Na Lxe5 sta ik beter **26...Pxa3 27.bxa3 Dxe5** Mijn looper is veel sterker dan het witte paard! Verder controleer ik de e-lijn. Als wit hier rustig probeert verder te spelen krijg ik een gevaarlijke koningsaanval met h5,g4 en eventueel f4,f3 **28.Td3 f4** Anders pakt wit met Te3 de e-lijn! Ik drijg nu c4 en de toren moet naar f3 waar hij bijna ingesloten staat **29.Pb1** Het witte paard is te kwetsbaar en dient te worden omgespeeld. Een duidelijk bestemming heeft het echter niet. **29...Df5 30.Pd2 Te2 31.Dc4 Tae8** Al mijn stukken doen mee. Nu ben ik klaar voor de koningsaanval. Wit besluit tot een wanhoopscounter, die makkelijk de kop in kan worden gedrukt. **32.b6?** Na 32.Db3 vind de computer het wel gelijk staan, maar geen mens die daar blij is met de witte stelling! **32...Tb8** De b-pion gaat er af! **33.Tb1** ...of toch niet...? **33...Txd2** Gemist door mijn tegenstander in tijdnood en direct opgegeven **0-1**

Een uitstekend begin en wat mij betreft zat de sfeer er direct goed in. De fietstocht naar het huisje geeft dan ook de optie om heerlijk na te genieten. Zoals gezegd, het huisje was wat knus. Dit hield in dat ik op een luchtbedje bij Evert en Paul op de kamer sliep. Die gingen echter steeds zo vroeg naar bed, dat ik een

Ik wil niet naar bed

Tony Rass

Uitgeverij Sjgloom

aantal keren op de bank ben blijven slapen (wat prima beviel).

De 2° ronde speelde ik met wit tegen de sympathieke Engelse GM Steward Haslinger (2506). Nu moet ik zeggen dat de meeste schakers sympathiek zijn als ze winnen, maar goed. Het werd een zware Spaanse partij, waarbij ik in de tijdnooddfase een spook zag en daardoor mijn mooie stelling uit handen gaf. Ik ben ook schaker genoeg om alleen sympathiek te zijn als ik heb gewonnen, dus van deze partij geen analyse ;)

In de derde ronde speelde ik met zwart tegen leeftijdsgenoot Daan Brandenburg. Bij de extreem attente lezers van Ewig Schaak gaat nu direct een lampje branden. Deze partij die tijdens mijn laatste NK jeugd, zo'n 4 jaar geleden, werd gespeeld kwam toendertijd ook in Ewig Schaak. Daan had toen nog een rating die bij ons op de club ook nog wel eens wil voorkomen, maar zijn 2436 van tegenwoordig geeft aan dat hij toch sneller is gegroeid dan ik.

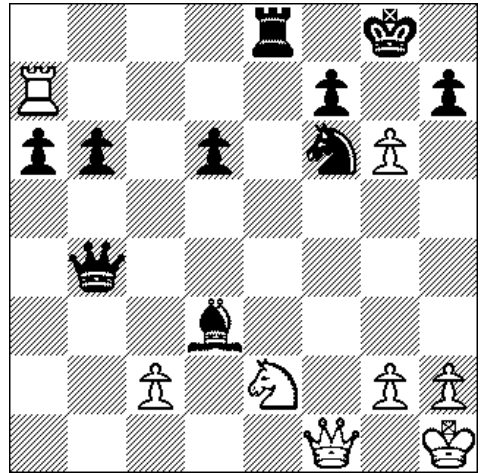

Het werd een partij waarbij ik een iets minder eindspel moest verdedigen. Na de partij was ik enorm trots dat ik de partij remise hield, maar in het huisje aangekomen bleek onze goede vriend, de schaakcomputer, steeds diverse wegen naar remise te vinden.

De 4^e ronde speelde ik tegen de Israëliëse IM Sasha Kaplan (2425). Ik speelde eigenlijk niet zo'n goede partij. Na mijn 30^e zet, fxcg6 staat het als volgt:

Van Assendelft, Floris (2253) - Kaplan, Sasha (2425)

Hoogeveen open te Hoogeveen, Nederland (Ronde 4), 20.10.2008

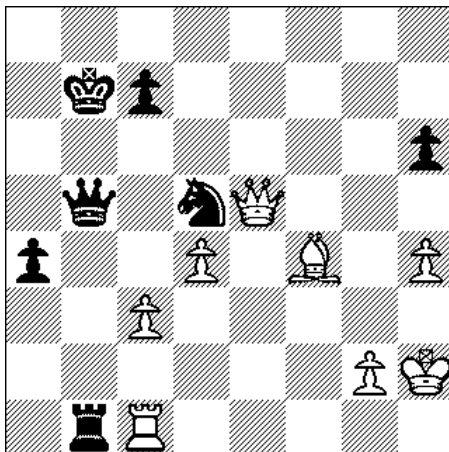

Ik heb de laatste 20 zetten gemiddeld ongeveer op -1.00 gestaan. Momenteel is dit opgelopen tot -13.30! Mijn laatste zet was volkomen gebaseerd op de tijdnoodd van mijn tegenstander. Ik had gezien dat ik na 30...Txe2 niet genoeg koningsaanval zou hebben, en dat ik dus het hele bord zou achter staan. Mijn tegenstander durfde het niet aan (zag een spook=een dreiging die er niet is). De partij ging als volgt verder:
Lxg6? [30...Txe2! 31.gxf7+ Kf8 32.Ta8+ Kxf7 33.Tf8+ Kxf8 34.Dxf6+ Ke8 Met 'net' geen Ewig Schaak (ahum)] **31.Dxf6**

De1+ 32.Pg1 Ik geef toe: ik sta lelijk, slecht en materiaal achter, maar de zwarte koning is zwak en de zwarte extra pionnen zijn zwak. In tijdnood is dit dus lastig spelen want je moet nauwkeurig zijn met zwart. **32...a5 33.Dxd6 b5 34.Dc6 Td8 35.Ta8 Txa8 36.Dxa8+ Kg7 37.Dd5 a4 38.Dxb5 Da1 39.h4** We hebben allebei in tijdnood niet steeds de beste zetten gedaan. h4 is in feite ook een blunder, maar wie durft er nu h5 toe te laten dacht ik... **39...h5 40.c3!?** Een blufje op de laatste zet voor de tijdscontrole. Mijn tegenstander moet dus nog één zet doen, dan krijgt hij er tijd bij. **40...Dxc3?** Op 40...a3 speel ik Kh2 en Pf3-g5 en ga op mat spelen (bluf ik), in feite kan zwart gewoon een dame halen, maar dat kon mijn tegenstander niet meer uitrekenen. De tijdscontrole is gehaald, de stelling is potremise **41.Dxa4= ½-½**

Het mag duidelijk zijn dat ik gelukkig was deze partij. Nog nooit stond ik tegen een sterke speler zó verloren, maar verloor ik niet. Mijn tactiek om mijn tegenstander in tijdnood moeilijke beslissingen te laten nemen werkte goed.

In ronde 5 mocht ik aantreden tegen Arthur van de Oudeweetering (broer van Raoul). Deze zag in onduidelijke stelling een trucje over het hoofd, waardoor ik won. Het trucje kan zo in de categorie 'raad de blunder'. Zo stond het na 37.Kh2:

Opgave: raad de zware blunder.

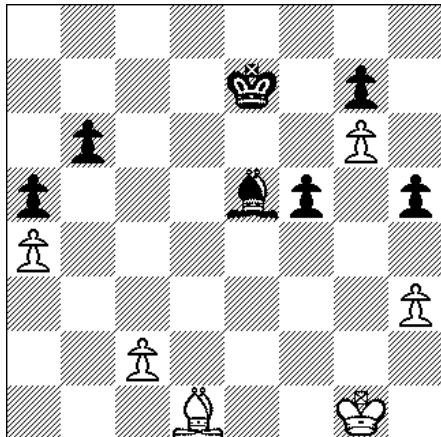
Tip: welke stukken moet zwart ruilen om de a-pion beslissend te laten zijn? Hoe voert hij dat uit? Welke fout zit er in deze denkwijze?

De oplossing staat aan het eind van dit verslag.

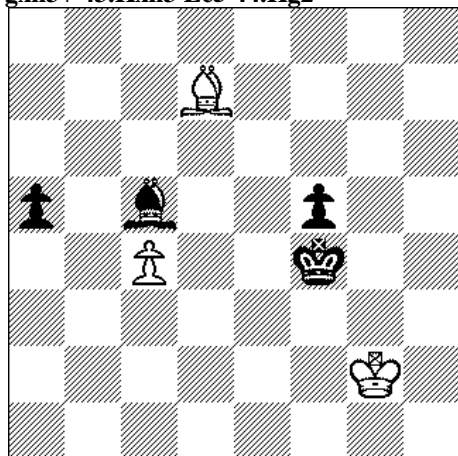
's Avonds thuis aangekomen kreeg ik de schrik van mij leven. Mijn volgende tegenstander was Sander van Eijk. Bij de redelijk attente lezers van Euwig Schaak gaat nú een lampje branden. In mijn afgelopen stukje over mijn ervaringen in Rusland kwam Sander ook al regelmatig voor. Als mijn steken onder water toen niet al te diep waren, dan had de lezer kunnen concluderen dat Sander en ik niet bepaald vrienden zijn. Een partij tegen een aartsrivaal dus. Zelden was ik zo gemotiveerd voor een partij. Gelukkig mocht het een vernedering voor hem worden waar ik nu nog kippenvel van krijg.

Van Eijk,Sander (2366) - Van Assendelft,Floris (2253)

Hoogeveen open Hoogeveen, Netherlands (ronde 6), 22.10.2008

Stelling na 32. Lxd1

Als ik hier gewoon 32...h4 speel, en daarna Kf6 win ik redelijk makkelijk. Tot mijn grote frustratie gaf ik hier een half punt weg. Ik kon echter nog niet weten wat er zou gebeuren... **32...Kf6? 33.Lxh5 Kg5 34.Le2 Kxg6 35.Kg2 Kg5 36.Lf3 Kf4 37.Lb7 Ld4 38.Lc8?** Wit moet de doorbraak ...b5 voorkomen. De witte extra pion is makkelijk te blokkeren met de looper, terwijl ik opeens twee vrijpionnen krijg op verschillende kanten van het bord. Nu sta ik gewonnen. **38...b5! 39.Ld7** Na axb5 gaat de zwarte pion wel erg hard **39...bxa4 40.Lxa4 g5 41.Ld7 g4 42.c4 gxh3+ 43.Kxh3 Lc5 44.Kg2**

Stelling na 44.Kg2

Eigenlijk wint dit heel makkelijk. Gewoon met de koning naar de a-pion, dan moet wit zijn looper daarvoor geven, terwijl de zwarte looper de f-pion makkelijk kan dekken. Een aartsrivaal, die moet je echter zo hard mogelijk kapot maken... **44...Ke3!!** Alles wint, zoals gezegd. Toen ik deze zet echter speelde en Sander aankeek schoot ik bijna in de lach vanwege zijn onnozelheid. Hij schudde letterlijk met zijn kop omdat hij dacht dat ik de winst (lees f-pion) weglunderde. Ik krijg nu echter het genoegen tot een fijne sadistische executie. **45.Kf1** Tsja, zo gaat dat met aartsrivalen. Hij gunt het mij niet. Na Lxf5 krijg je de volgende variant: [45.Lxf5 a4 46.Lb1 a3 47.Kf1 Kd2 48.La2 Kc2 49.Ke2 Kb2 en vanwege de witte pion op c4 win ik de looper en de partij!] **45...Kd2** Ik geef hem nog eens de kans om zichzelf te laten vernederen **46.Lc6 f4 47.Kg2 Ke3 48.Lb5 f3+ 49.Kf1 Kd2** Nu win ik 'gewoon'. **50.Lc6 f2 51.Lb5 Kc2 52.Ke2 Kb3 0-1**

Ook al had ik de overige partijen verloren, mijn toernooi kon niet meer stuk dacht ik toen. Momenteel denk ik daar wat genuanceerder over.

De 7^e ronde speelde ik tegen de bekende Nederlandse grootmeester John van der Wiel. Hier heb ik uren op zitten voorbereiden, vooral omdat hij zoveel verschillende openingen speelt. Hij had zich echter wat professioneler voorbereid. Hij had mijn openingsrepertoire snel bekeken en het viel hem op dat ik steeds de Svesnikov ontwijk. Dus speelt hij Svesnikov (wat is schaken toch makkelijk). Ik had me zo breed voorbereid dat ik echter wel op het bord kreeg wat ik had voorbereid. Na een kleine onnauwkeurigheid van zijn kant na de opening kwam ik erg lekker te staan. Hij was het hier mee eens en bood remise aan, omdat hij beseftte dat het wel eens verkeerd

zou kunnen aflopen. Normaal gesproken ben ik nooit zo van het aannemen van remises, maar ik had zitten rekenen in de stand en bedacht dat als ik remise zou spelen, de kans op een Meester-norm wel heel groot zou worden. Ik nam het dus (lafjes, maar zakelijk) aan.

De 8e en één na laatste ronde speelde ik tegen een andere bekende GM, namelijk de Oekraïner Oleg Romanishin, die in de tijd van Timman en Karpov een wereldtopper was. Een mooie positionele partij van zijn kant, daar kon ik niet tegen op. Tijdens de analyse bleek hij een nogal grappige persoonlijkheid te bezitten. Allereerst werd hij kwaad omdat ik hem even uit het oog was verloren tijdens het inleveren van de uitslagformulieren. Omdat we nog even zouden analyseren moest hij daardoor even wachten (minstens 15 seconden). Toen bleek hij oprecht beledigd door mijn remiseaanbod tijdens de partij (op zich wel terecht, gezien het niveaoverschil, want ik overschatte mijn stelling wat). Vooral een uitspraak van hem tijdens de analyse was grappig. Toen ik zei dat wit wel iets beter stond zei hij (met zwaar Russisch accent): ‘white is not better, white is winning’ (lees: ‘vhaid iesj nod betr, vhaid iesj vinninghu (zelfde ‘ghu’-klank als in ‘joengun’ van een bekende oud-clubgenoot van ons)), dat was hilarisch.

Genoeg gelachen, ik had immers verloren. We hadden inmiddels al berekend dat ik de laatste ronde nog mocht verliezen van iemand met een rating boven de 2400 om toch nog een meester-norm te scoren. Na het wachten op de indeling (waarbij ik flink wat zweeddruppeltjes verloor) bleek dat ik tegen iemand moest met een rating van 2330. Onder de 2400, dus ik moest nog minimaal remise spelen. Gelukkig had ik

wit dus mijn tegenstander zou wel remise aannemen dacht ik.

De laatste ronde: erop of eronder. Zelden was ik zo zenuwachtig voor een partij en de loop er naar toe. Het besef dat ik in geval van een verliespartij mijn meester-norm nog zou mislopen, deed me niet goed voelen. Ik besloot rustig de tijd te nemen voor de partij. Na de opening remise aanbieden en hopen dat mijn tegenstander het zou aannemen. Toen ik remise had aangeboden (ik stond duidelijk ietsje beter) ging mijn tegenstander flink nadenken. Op een gegeven moment dacht ik dat hij de klok stil ging zetten en remise aannam. Ik stak mijn hand al bijna uit, maar hij bleek een zet te doen en mijn remise dus te weigeren!! Toen ik inwendig bijgekomen was van deze klap en bijna afgang (voor het uitsteken van mijn hand, terwijl hij juist géén remise wilde) ging ik flink denken. Ik besloot dat als ik nu een paar goede zetten zou doen, ik me wel wat meer ontspannen zou voelen. Dit plan lukte. Ik stond een aantal zetten later enorm goed. Hierop besloot mijn tegenstander remise aan te bieden. Ik hoefde niet lang na te denken om dit aan te nemen. Ik had een meester-norm gescoord!

Zodoende ben ik de weg ingeslagen richting de titel IM (Internationaal Meester). Nog twee meester-normen en een bak ratingpunten (rating moet ooit >2400 zijn, nog +/- 80 te gaan) en ik mag mij officieel IM noemen. Waarschijnlijk zal deze weg nog wel even duren, maar het begin is er. Komende tijd ga ik dus op ‘normenjacht’. Deze jacht bracht mij in december in Groningen al dichtbij een 2e norm, maar een slechte 8e ronde van het toernooi deed mij de das om.

In de zomervakantie ben ik van plan een aantal toernooien te spelen waarbij ik weer een meester-norm hoop te scoren. Begin juli speel ik in Groningen de 'café-atlantis meestertienkamp' en later ook nog het Open Nederlands Kampioenschap in Dieren. Als ik dan nog niet helemaal klaar ben met schaken volgt er misschien nog een derde toernooi!

Ten slotte nog een derde raakvlak van mij met het woord 'meester'. Sinds begin januari mag ik mij net als Tim FM (Fidemeester) noemen.

Wellicht dat als ik voortaan mijn artikelen voor dit edele clubblad eerder inzend, dat ik ooit nog de 'artikelenmeester' word.

Overige ambities:

- Ceremoniemeester
- Burgermeester
- Meester in het recht
- Badmeester
- Grootmeester

Oplissing raad de blunder:

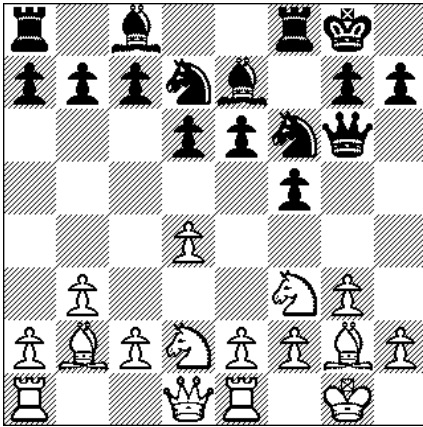
37...Pxf4?? 38.De4+! wint de toren op b1 en de partij. Zwart moest Txc1 spelen waarna het gelijk staat.

Van Beukestein op ICC

Tim Lammens

OK, nu is het tijd voor een snelschaakpotje dat ondergetekende laatst op ICC speelde. Ik logde in om een paar schuifsystempjes uit te proberen. Al snel werd ik in de vijfminutenpoule ingedeeld tegen de jonge Egyptische grootmeester Bassem Amin. Tegen zijn Hollands stelde ik mij oerdegelijk op en na negen zetten stond het zo:

Wit: Tim Lammens

Zwart: Bassem Amin

Nu vond ik het wel tijd worden voor wat actie.

10.e4 Pxe4 11.Pxe4 fxe4 12.Txe4

Een bekende wending in dit soort stellingen. Als zwart nu de toren slaat, raakt hij zijn dame kwijt na 13.Ph4.

12...e5 13.Ph4 Df7 14.dxe5

Eigenlijk heb ik weinig bijzonders bereikt. Nu laat ik hem maar eens op f2 inslaan.

14...Dxf2+ 15.Kh1 Pxe5 16.Dd5+?! Kh8?

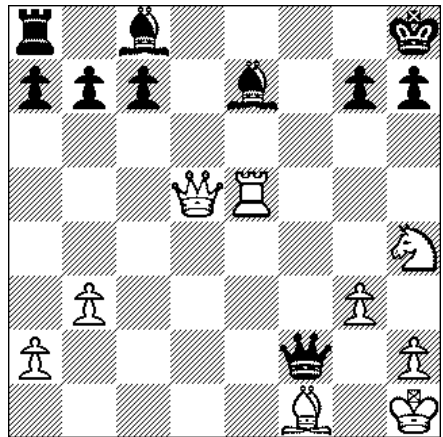
Na 16...Df7 houdt zwart er eentje meer over zonder al te veel problemen. Na de tekstzet krijg ik echter een vernietigende aanval.

17.Tf1 Dxc2 18.Lxe5 Txf1+

Meteen terugslaan kan niet: 18...dxe5 19.Txf8+ Lxf8 20.Pg6+! en mat. Dit idee komt later nog een keer terug...

19.Lxf1 dxe5 20.Txe5 Df2

Ook 20...Lf8 is onvoldoende na 21.Lc4!, waarna zwart geen goede verdediging meer heeft tegen het dreigende mat.

Maar nu mag ik een snoeihard beukende matcombinatie uitvoeren!

21.Pg6+! hxg6 22.Th5+! gxh5 23.Dxh5+ Kg8 24.Lc4+

En zwart gaf het op.

1-0

Clubblad Dr. Max Euwe
Euwig Schaak fragmenten
Hans van Rijssen

Euwig Schaak nummer 21 d.d. 8 april 1986

Afgebroken partij.

Toen ik Anne Veltman de zeeslang in Drienerlo liet zien bleek hij het hele verschijnsel 'afbreken' van een schaakpartij niet echt te kennen. Dat zal wel voor meer leden het geval zijn. Na dit fragment is dit gat in de kennis 'gedicht'.

De partij Erwin DENISSEN – Hans Van RYSSSEN
aan bord 4 in de wedstrijd Drienerlo 2 – Dr. Max Euwe 1
werd gespeeld vanaf 27 januari tot 25 februari 1986
en drie keer afgebroken en
na de 143ste zet van zwart door wit opgegeven.

Hadden we het punt nodig om Drienerlo te verslaan ? Ik meen van wel.

Maar eerst :

afbreken

Als de tijdcontrole van de 40ste zet was bereikt kon de partij worden afgebroken. De speler die dat wil meldt het bij de wedstrijdleider.
De stelling wordt genoteerd op een formulier.

Stelling na de ... ste zet van wit/ zwart :

K	K
D	D
T	T
L	L
P	P
Pionnen :	Pionnen :

Klok wit	Klok zwart
----------	------------

Afgegeven zet van wit/zwart :

Handtekening

Dit formulier werd ingevuld en door de wedstrijdleader in een envelop gestopt die werd dichtgeplakt en ‘verzegeld’ d.m.v. de handtekeningen van beide spelers.

Nu heette het en heet het dat bij het afbreken de grootste fouten worden gemaakt.

De afgegeven zet is onmiddellijk winnend of verliezend of verspeelt de winst.

In stellingen met veel mogelijkheden was het niet vanzelfsprekend om de ‘beste’ zet af te geven; het kon ook om een degelijke verrassende zet gaan of om een zet die niets bederft.

De partij die de zet heeft afgegeven is dan relatief in het voordeel omdat de analyse met een verder gevorderde stelling kan beginnen.

Het gebeurde niet zelden dat de partij niet werd voortgezet omdat de stelling bij analyse of een duidelijke winststelling bleek of een dode remise.

‘Zonder verder te spelen opgegeven’ of ‘zonder verder te spelen remise gegeven’ is de bijbehorende terminologie.

Bij Max Euwe leverde een afgebroken partij in een extern gespeelde partij meestal

een levendige gezamenlijke analyse op. De kwaliteit was dan misschien niet altijd top, maar het was wel anders schaken dan in een gewone partij.

Terug naar de zeeslang (een ellenlange partij). Tim Krabbé wijdt er in zijn boekje *Schaakcuriosa* een volledig hoofdstuk aan. Is er met de nieuwe tijdcontroleregels nog wel een zeeslang mogelijk ?

De genoemde partij staat op de cover van nummer 21 van Euwig Schaak.

Ik speel haar na 22 jaar weer na, nu met behulp van Fritz.

Ik merk dat er diverse keren driemaal dezelfde stelling voorkomt, zij het niet door een directe zetherhaling. Leefden wij in de veronderstelling dat zetherhaling nodig was om remise te kunnen claimen ? Had die partij in remise moeten eindigen ? Had Max Euwe 1 dat jaar niet mogen promoveren ? Was de club dan niet in de regionen onder de overgangsklasse blijven hangen ? Is dat wellicht de valse noot geweest die de opgang van de club aankondigde ?

Op veler (lees: Anne 's) verzoek hebben we (lees: heb ik) besloten om voor dit stukje in een iets recentere doos te graven. Dit is het stukje waar het allemaal begon en waar in januari 2003 een begrip 'het Jassie-paard' op onze club is ontstaan:

Pd6!!

Jasper de Jong

Hallo trouwe lezers,

U heeft zeer waarschijnlijk lang gesmacht naar een nieuw toernooiverslag van mij. Nadat jullie het clubblad net hebben ontvangen, zijn jullie natuurlijk meteen ontvagen, zijn jullie natuurlijk meteen langs alle saaie stukjes van Laurens, Iris, Vincent en de rest gebladerd om mijn

nieuwe verhalen over hamburgers te horen. Helaas voor jullie deze keer geen verhaal over hamburgers. Neen, zelfs geen toernooiverslag. Maar wees niet teleurgesteld. Deze keer ga ik een van mijn diepste gevoelens met u delen:

Ik ga het hebben over de zet waar ik maximaal genot van beleef. Jazeker, zelfs meer dan van hamburgers. Ik heb het natuurlijk over Pd6!!

Pd6!! is eigenlijk meer een begrip dan een zet. Het is ook niet zo dat elk paard dat op d6 staat een echte Pd6!! is. In deze tekst ga ik naast het uiten van mijn gevoelens proberen te beschrijven wat een paard op d6 een echte Pd6!! maakt.

Ten eerste geef ik ter verduidelijking wat criteria voor wat het verschil is tussen een echte Pd6!! en een Pd6?. Natuurlijk moet je wel met wit spelen. Als u zwart hebt maakt het niet echt veel indruk als u een paard met grote kracht op d6 plaatst. Verder is natuurlijk niet elk wit paard dat op d6 staat een Pd6!! Een paard dat door elk stuk van de tegenstanders geslagen kan worden en niet gedekt staat is geen typisch voorbeeld van een echte Pd6!!, ook al staat hij wel op d6.

Maar wat is dan wel een echte Pd6!!?(dat vraagteken hoort bij de zin, niet bij de zet) Hiervoor heb ik veel research gedaan en ben tenslotte tot de volgende 3 kwaliteiten gekomen. Een stelling waarin alle drie de kwaliteiten in hoge mate aanwezig zijn heeft ook een hoog Pd6-gehalte:

Terreur

Het Paard dat op d6 staat moet de tegenstand keihard de grond in drukken. Dit doet het paard door zoveel mogelijk velden te controleren, die het liefst zo weinig mogelijk gedekt zijn. Het helpt ook als de tegenstander schaak staat omdat dat de chaos nog eens extra vergroot. Als goed aan deze kwaliteit is voldaan, zal het genot zeer groot zijn, vooral omdat u de keuze hebt bijna elk stuk moeiteloos te vernietigen. Vooral bij sadistische schakers telt deze kwaliteit extra zwaar.

Dominantie

Het is natuurlijk mooi en aardig als u de tegenstander zo hard mogelijk kunt terroriseren, maar ondertussen moet hij zich er niet van kunnen verlossen door het paard te bedreigen. Enkele veel voorkomende tegenstanders van onze geliefde zet zijn pionnen op e7 en c7. Verder is er één stuk de bron van al het kwaad: De zwarte zwarte bisschop. KGHhhhhxx!! KGHhhhhxx!! Die vreemde term net was het onweer dat je altijd hoort als in films de naam van de bad-guy wordt genoemd. Zijn naam zegt het ook al: De zwarte zwarte bisschop. U kunt hem vergelijken met de paus. Hij houdt zich bezig met allerlei duistere zaakjes als blackmail, verduistering en zwarte magie, en ondertussen doet hij dat in de naam van zoiets heiligs als de katholieke kerk. Maar

goed, terug naar de zet. Om deze 2° kwaliteit van Pd6 te verhogen is het noodzakelijk om iets te doen aan de pionnen op e7 en c7 en aan de zwarte zwarte bisschop. Tenslotte komt het natuurlijk altijd van pas een verdediger, zoals een pion op e5 te hebben.

Decoratie

Dit lijkt misschien minder belangrijk dan de vorige 2 kwaliteiten, maar dat is het zeker niet. U kunt dan nog uw paard op d6 8 stukken aan laten vallen, maar als u deze zet uitvoert tegen uw oom met een rating van 262, terwijl hij zijn neus aan het snuiten is, kun je niet spreken van een echte Pd6. Als u echter uw paard op d6 weet te krijgen tegen een echt prachtige dame die ook nog eens goed kan schaken, zoals bijvoorbeeld Alexandra Kosteniuk, in de finale van een groot toernooi, terwijl Kasparov bewonderend staat mee te kijken, dan heb je een echte Pd6!!.

Na deze opsomming bent u natuurlijk erg benieuwd naar mijn ervaringen met Pd6!!
Ik zal u daarom 2 voorbeelden geven:

Jasper de Jong - Claudia Hijweegen [C13]

Stork 2001

Deze partij was met het Stork open Nederlands jeugdkampioenschap. De partij was dus belangrijk genoeg voor mij. Bovendien speelde ik tegen de beeldschone Claudia Hijweegen, dus aan kwaliteit 3, decoratie is ruimschoots voldaan. **1.e4 e6 2.d4 d5 3.Nc3** Frans met wit is de perfecte opening om een paard op d6 te krijgen. Ik zet mijn paard al klaar om in actie te komen! **3...Nf6 4.Bg5 Be7 5.e5** Het loopt op rolletjes. Door deze zet versterk ik mijn invloed op d6, en kan onze aartsvijand geuild worden! **5...Nfd7 6.h4 Bxg5 7.hxg5 Qxg5 8.Nh3 Qe7 9.Nf4 c5 10.Nb5!**

